

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-החובל	מימרא									
רבי סבר:	אין דנין אותו בכלל ופרט	◊	■	ז							פה.
בן עזאי סבר:	דנין אותו בכלל ופרט	◊	■	ז							פה.
	וכי תימא חבורה לרבי למה לי?	◊		ז							פה.
	לדמים יתרים.	◊		!							פה.
	אומדין כמה אדם כיוצא בזה רוצה ליטול וכו'.	◊	■								פה.
	צער במקום נזק היכי שיימינן?							^			פה.
אבוה דשמואל:	אומדין כמה אדם רוצה ליטול לקטוע לו ידו.			!							פה.
	לקטוע לו ידו, לא צער לחודיה הוא, הא כולחו חמשה דברים איכא					ז					פה.
	ועוד, בשופטני עסקינן?					ז					פה.
	אלא, לקטוע ידו הקטועה.					!					פה.
	ידו הקטועה נמי לא צער לחודיה איכא, הא צער ובושת איכא, דכסיפא ליה מילתא למשקל מבשרו למשדייה לכלבים					ז					פה.
	אלא, אומדין כמה אדם רוצה ליטול לקטוע לו ידו המוכתב למלכות בין סם לסייף.					!					פה.
אמרי:	הכא נמי לא שקיל ומצער נפשיה					ז					פה.
	אלא, אומדין כמה אדם רוצה ליתן לקטוע לו ידו המוכתב למלכות בין סייף לסם.	◊				!					פה.
	האי ליטול, ליתן מבעי ליה.					ז					פה.
רב הונא בריה דרב יהושע:	ליטול זה מזה מה שנתן זה.	◊				!					פה.
	רפוי - הכהו חייב לרפאותו וכו'.	◊	■								פה.
ת"ר:[רבנן]	עלו בו צמחים מחמת המכה ונסתרה המכה - חייב לרפאותו וחייב ליתן לו דמי שבתו, שלא מחמת המכה, אינו חייב לרפאותו ואינו חייב ליתן לו דמי שבתו	◊	■	◆							פה.
רבי יהודה:	אף מחמת המכה - חייב לרפאותו ואינו חייב ליתן לו דמי שבתו	◊	■	◆							פה.
חכמים:	שבתו ורפאותו, כל שחייב בשבת חייב בריפוי, ושאינו חייב בשבת אינו חייב בריפוי.	◊	■	◆							פה.
	במאי קא מיפלגי?					^					פה.
רבה, אשכחתינהו לרבנן בבי רב דיתבי וקאמרי:	הכא במכה ניתנה לאגד קמיפלגי:	◊		!							פה.
רבנן סברי:	מכה ניתנה לאגד	◊	■	◆	!						פה.
רבי יהודה סבר:	מכה לא ניתנה לאגד, ריפוי דתנא ביה קרא - מיחייב, שבת דלא תנא ביה קרא - לא מיחייב	◊	■	◆	!						פה.
	אי מכה לא ניתנה לאגד, ריפוי נמי לא מיחייב			ז							פה.
[רבה]	אלא, דכולי עלמא - מכה ניתנה לאגד ולא ניתנה לאגד יתירה	◊		!							פה.
רבי יהודה סבר:	כיון דלא ניתנה לאגד יתירה, ריפוי דתנא ביה קרא - מיחייב, שבת דלא תנא ביה קרא - לא מיחייב	◊	■	◆	!						פה.
רבנן סברי:	כיון דתנא ביה קרא בריפוי, אשבת נמי מיחייב, דאיתקש לריפוי.	◊	■	◆	!						פה.
רבי יהודה סבר:	שבת לא מיחייב, דמעטיה רחמנא רק:	◊	■								פה.
	ורבנן?			ז							פה.
[רבנן]	רק לשלא מחמת המכה הוא דאיתא.	◊		!							פה.
	ולרבנן בתראי דאמרי: כל שחייב בשבת חייב בריפוי, וכל שאינו חייב בשבת אינו חייב בריפוי, ריפוי דתנא ביה קרא למה לי?	◊			ז						פה.
	מיבעי ליה לכדתנא דבי ר' ישמעאל				!						פה.
דתניא, דבי ר' ישמעאל:	(שמות כ"א) ורפא ירפא - מכאן שניתן רשות לרופא לרפאות.	◊	■	!							פה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בבא קמא-החובל		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב
מנין שאם עלו בו צמחים מחמת המכה ונסתרה המכה, שחייב לרפאותו וחייב ליתן לו שבת? ת"ל: רק שבתו יתן ורפא ירפא, יכול אפילו שלא מחמת המכה? ת"ל: רק	ת"ר: [ת"ק]												♣	◇
אף מחמת המכה - פטור, שנאמר: רק.	ר' יוסי בר יהודה:												♣	◇
אף מחמת המכה - פטור לגמרי, כרבנן בתראי	איכא דאמרי:												♣	◇
אף מחמת המכה - פטור משבת וחייב בריפוי, כמאן? כאבוה.	ואיכא דאמרי:												♣	◇
יכול אפילו שלא מחמת המכה? ת"ל: רק.	אמר מר:												♣	◇
שלא מחמת המכה בעי קרא?													♣	◇
מאי שלא מחמת המכה?	אמרי:												♣	◇
הרי שעבר על דברי רופא ואכל דבש או כל מיני מתיקה, מפני שדבש וכל מיני מתיקה קשין למכה, והעלה מכתו גרגותני, יכול יאחזיק לרפאותו? ת"ל: רק.	כדתניא:												♣	◇
מאי גרגותני?													♣	◇
נאתא כריכתא.	אביי:												♣	◇
מאי אסותיה?													♣	◇
אהלא וקרא וקלבא.													♣	◇
ואי א"ל: אסיך אנא, א"ל: דמית עלי כאריא ארבא.													♣	◇
ואי א"ל: מייתנא אסיא דמגן במגן, א"ל: אסיא דמגן במגן - מגן שוה.													♣	◇
ואי אמר: מייתנא לך אסיא רחיקא, אמר ליה: אסיא רחיקא עינא עזירא.													♣	◇
ואי א"ל ה"א: הב לי לדידי ואנא מסינא נפשא, א"ל: פשעת בנפשך ושקלת מינאי טפי.													♣	◇
ואי א"ל: קוץ לי מקץ, א"ל: כל שכן דפשעת בנפשך וקרו לי שור המזיק.													♣	◇
וכולן משתלמין במקום נזק.	תנא:												♣	◇
מנהני מילי?													♣	◇
אמר קרא: (שמות כ"א) פצע תחת פצע, ליתן צער במקום נזק.	רב זביד משמיה דרבא:												♣	◇
האי מבעי ליה: לרבות שווג כמזיד ואונס כרצון													♣	◇
אם כן, נכתוב קרא פצע בפצע, מאי פצע תחת פצע? ש"מ תרתי.													♣	◇
אמר קרא: ורפא ירפא, ליתן רפואה במקום נזק.	רב פפא משמיה דרבא:												♣	◇
האי מבעי ליה לכדתנא דבי רבי ישמעאל													♣	◇
ורפא ירפא - מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות	דתנא דבי רבי ישמעאל:												♣	◇
א"כ, נכתוב קרא ורפא ירפא, ש"מ: ליתן רפואה במקום נזק.													♣	◇
ואכתי מבעי ליה לכדאמרן, למיתני ביה קרא בריפוי													♣	◇
א"כ, לימא קרא או רפא רפא או ירפא ירפא, מאי ורפא ירפא? ש"מ: ליתן רפואה במקום נזק.													♣	◇
מכלל דמשכחת להו שלא במקום נזק, שלא במקום נזק היכי משכחת להו?													♣	◇
צער, כדקתני: צער - כוואו בשפוד או במסמר, ואפילו על צפורנו מקום שאינו עושה חבורה													♣	◇
ריפוי - דהוה כאבי ליה מיד, וסליק ואייתי ליה סמא חריפא ואחוויריה לבישריה, דצריך לאותבי ליה סמא לאנקוטיה גוונא דבישריה													♣	◇
שבת - דהדקיה באינדרונא ובטליה													♣	◇
בושת - דרק ליה באפיה.													♣	◇
שבת - רואין אותו כאילו הוא שומר קישואין.													♣	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בבא קמא-החובל		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
שבת - רואין אותו כאילו הוא שומר קישואין ואם תאמר: לקתה מדת הדין, דכי מיתפח האי גברא, לאו אגרא דשומר קישואים הוא שקיל אלא דלי דוולא ושקיל אגרא אי נמי אזיל בשליח ושקיל אגרא מדת הדין לא לקתה, שכבר נתן לו דמי ידו ודמי רגלו.	תנו רבנן:																										פה:
קטע את ידו - נותן לו דמי ידו, ושבת - רואין אותו כאילו הוא שומר קישואין, שיבר את רגלו - נותן לו דמי רגלו, ושבת - רואין אותו כאילו הוא שומר את הפתח, סימא את עינו - נותן לו דמי עינו, ושבת - רואין אותו כאילו הוא מטהנין בריחים, חירשו - נותן לו דמי כולו.	רבא:																										פה:
קטע את ידו ולא אמדוהו, שיבר את רגלו ולא אמדוהו, סימא את עינו ולא אמדוהו, ולבסוף חירשו, מהו? מי אמרינן: כיון דלא אמדוהו, בחד אומדנא סגי ליה, ויהיב ליה דמי כוליה בהדי הדדי, או דלמא חדא חדא אמדינן ויהבינן ליה?	בעי רבא:																										פה:
נפקא מיניה?																											פה:
דבעי למיתב ליה צער ובושת דכל חדא וחדא, נהי דנוק וריפוי ושבת דכל חדא וחדא לא יהבינן ליה, דכיון דקא יהיב ליה דמי כוליה כמאן דקטליה דמי, והא יהיב ליה דמי כוליה, צער ובושת מיהת דכל חדא וחדא יהיב, דהא הוה ליה צער ובושת																											פה:
ואם תימצא לומר: כיון דלא אמדוהו קא יהיב ליה דמי כוליה בהדי הדדי, אמדוהו מהו? מי אמרינן: כיון דאמדוהו חדא חדא בעי למיתב ליה, או דלמא כיון דלא שלים יהיב ליה דמי כוליה?																											פה:
תיקו.																											פה:
שבת הפוחתתו בדמים, מהו?	בעי רבה:																										פה:
היכי דמי?																											פה:
כגון שהכהו על ידו וצמתה ידו וסופה לחזור																											פה:
מאי? כיון דסופה לחזור לא יהיב ליה ולא מיד, או דלמא השתא מיהת אפחתי?																											פה:
המכה אביו ואמו ולא עשה בהן חבורה, והחובל בחבירו ביום הכפורים - חייב בכלן	תא שמע:																										פה: